

ΤΟ ΔΑΣΟΣ Η ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙ Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ

Ποιητής και συγγραφέας

● Συνέχεια από την 1η σελ. τικές και χρωστικές ουσίες κλπ.), δουλειά και αναψυ χή... Μπορεί να εξηγούν πως το δάσος διατηρεί τις θερι λιώδης αικαλογικές διαδικασί ες, διαφύλαξε τα είδη (γενε τική ποικιλία), παράγει και αξιοποιεί τα οικοστήματα.. Μπορεί, εξάλλου μερικοί φρομαντικοί να πιστεύουν πως «τα δάση ήταν οι πρώτοι γούς της Θεότητας, κι οι άνθρωποι πήραν απ' αυτά την πρώτη ιδέα της αρχιτεκτονικής».

Μπορεί άλλοι στοχαστικοί, να λένε πως θεν υπάρχει γω για του δάσους, δεν υπάρχει ξέφωτο η λόγη = φουγ των δάσων που να μην παρουσιάζει αναλογίες με το λαβύρινθο των ανθρώπων σκέψεων. Ποιός άνθρωπος, που το μισάλ του έχει καλλιεργη θεί ή η καρδιά του έχει πλη γωθεί, μπορεί να περπατήσει μέσα στο δάσος, χωρίς αυτό να του μιλήσει; «Αδιόρατα, απ' αυτό υψώνεται μια φωνή παρηγορήτρα» λέει ο Μπαλ ζάν.

Όλα αυτά όμως, σίγουρα, είναι λυρισμοί μπρός στα πρα κτικά «օφέλη» που αποκαί ζουν οι κουράστροι και οι δια στές της χλωρίδας. Και στους ποιητές δεν απομένει παρά να θρηγούν «που έχουν το δάσος και τον κάμπο και τα δροσοδόλια του Απριλίου»...

Δει γιατίδεται, νομίζω, να μπω στις λεπτομέρειες αυτού του ακρωνισμού, λαμπερού μένου υπ' όψει ότι αφέτροτες φορές έχουν γραφεί και.. παραγρα φεί από ειδήμονες και μή. Την πιο ανδριλυφή εικόνα του, δι νούν οι αριθμοί: Η Βουλγαρία λ.χ. ενώ το 1928 είχε δασο κάλψη 20% του εδάφους της, το 1989 έφθασε το 32ο) ο Ακόμα πιό εντυπωσιακή είναι η Ισπανία που το 1939 είχε μόλις 9% δασοκάλυψη και το 1987 έφθασε το 33%. Αντίθετα, η «χώρα της φωτιώδεις πορτοκαλέα», η Ελ λάδα, που είχε το 1928 δασο κάλψη 32%, σήμερα μόλις εγγίζει το 18%, δηλαδή το μι κρότερο ποσοστό σ' όλη την Ευρώπη.. δοθέντος, ότι επη σιώς καίγονται περί τις 500.000 στρέμματα δάσους. Άλλ' επει δή είμαστε ρέκτες των ρεκόρ, χαλκεύσαμε, προ εξαιτίας πε ρίου, το νόμο για τους δοσκο τόπους, που περιορίζει το δα σικό πλούτο μας στο 12%.

Φυσικά είναι «σεσηματιμέ νοι» οι δήμοι του δάσους: Γ λοτόριοι, λατόριοι, οικοδόμοι.. εμπροτέσ και ρυπαντές.. κα ταπατήσ και ξεχερωτές.. κυνηγοί και γιδοβοσκοί...

Για την καταρτική επι δραση της αγροδοσίκης στο ελ ληνικό δάσος, ο γερμανός δα σολόγος Στέρλεκ, είπε: «Η οι Έλληνες θα φάνε τα γίδια των δασών τους ή τα γίδια θα κατασπάραξουν τα δάση των Ελλήνων». Σήμερα δέξ οι πολιτισμένες χώρες, πληγ της Ελλάδας, ξέρουν πολλά δι τι, η συνύπαρξη δοσκού και δάσους είναι οικολογικά αν πτερητη και οικονομικά α σύμφωνη, και όπως θεωριώνει

η γραμμένη της εκστρατείς για τη σωτηρία των δασών Νίκη Γουλανδρή, «η γιδορ φία έχει καταργηθεί σ' όλες τις πολιτισμένες χώρες, εκτός της Ελλάδας». Αγιτίθετα, στη χώρα μας, η εκτροφή των γι διών, αντί να κάνει δήματα προς τα απίσω, αναπτύσσεται κανονικά, αφού επιδοτείται κιβλας, τα δε τελευταία χρόνια της παραδειγματιστούν και οι διάφοροι κρατικοί παράγοντες και να συμβάλλουν, απότε λεπτατικά, στην επιτυχία του στόχου, για το καλό του καθέ νός χωριστά, όλων μαζί της χώρας και του Εθνους. Ας καταλάβουμε, επί τέλους, ότι η νεολαία είναι έτοιμη και πρόθυμη για πάρει ενέργεια μέρος σε κάθε πράξη πολιτισμού, δελτίωσης και ανάπτυξης του τόπου. Αρκεί για δοθεύνει σα σωτές κατευθύνσεις. Αρκεί να σηματοδοτηθούν και να ανοιχτούν οι σωστο δρόμοι. Αρκεί να προβληθούν τα φωτεινά πρότυπα...

Είναι παράγορα και ελπίδα φόρα, ευτυχώς, η κίνηση, που αναπτύσσεται τον τελευταίο ρό. Είναι το έμπρακτο ενδιαφέρον γυναίκας της δάσης μας. Τα ελληνικά δάση, που δέχονται κάθε χρόνο μιάν μελέτη, επιταμένη, εγκληματική και σατανικά μεθοδευμένη εκστρα τεία αφραζίδου των.

Τα αισιοδήπτα κυκλώματα αυτής της ύπουλης κακουργίας, δρούν σαν αισπάλακες στο σκοτάδι, χωρίς να συγκινούνται, χωρίς να αγαπαύονται και χωρίς να υποχωρούν. Αν τίθεται, γιαννίζονται παθολογικά κάθε δροστά στο απαλό θέα μα των φλογών, που, μεταξύ των άλλων καταστροφέων, δ πως αγαφέρθηκε παραπάνω, αποτελέσθηκε πετρόγρανου εκατοντάδες χι λιάδες στρέμματα θαλαρεών δά σους κάθε χρόνο.

Το φρικιαστικό αποτέλεσμα, φαίνεται ότι υπαγορεύεται από νοσηρό πάθος και αλόγιστο αφελματισμό. Οργανωμένες σπει ρες οικοπεδοφάγων, είναι οι πιθανότερες εστίες της οικολ ρυκής, κοινωνικής, θρησκής, ε θυικής και οικονομικής αυτής συμφορών.

Το επιδεινώνεις η απήπει ρα δολοφονίας, που έγινε τον περασμένο Μάρτη, εναγκέν του έντυπου και θαρραλέου κοι νοτάρχη του Αγίου Στεφά νου Αττικής, γιατί επόλημης ήταν για το περάσεις, για πάντα θα ξεχάσεις διαβάτη αποσπερνέ.

«Το δάσος που λαχτάριζες ώσπου για το περάσεις, για πάντα θα ξεχάσεις διαβάτη αποσπερνέ» γενήκαν γενροχρέδατα τ' άγρια δέντρα του τώρα και θα τα δρείς στη χώρα διαβάτη αποσπερνέ.

Και επειδή «ουδέν κακόν α μητές, καλού», το περιστατικό έγινε αφορμή να προκύψει, μια τοπική, αλλά και μια ευρύτερη αφύπνιση, και ένα θερμό ενδιαφέρον για την προστασία των δασών που απέμειναν και την αγκύλωση των καταστρα μένων.

Με πρωτοβουλία των αρ χών της εποπτικής αυτοδιοίκη σης Αττικής, και με συμπε χή κιλιάδων κατοίκων, όρ χισ, τον περασμένο Μάιο, ένα ευόλων πρόγραμμα δενδροφύ τευσης, που αποκαθίσταση της κανονικής φυτογενικής του κατεστρα μένου δάσους.

Στο έργο της αναδάσωσης, εκτός από τους μεγάλους, πή ρων μέρος και πολλοί νέοι και

γένες. Πολλοί μαθητές και μαθήτριες. Ακόμα και στρα τιώτες. Και το ωκεά διευρύ νεται και γενικεύεται και στη έδαση. Στην αδιάφθορη δάση, που διατηρεί μέσω της μεγά λα αποθέματα ανθρωπιάς, ανι διοτέλειας, κοινωνικής της και δημιουργικότητας...

Καιρός, φρονούμεν, είναι για παραδειγματιστούν και οι διάφοροι κρατικοί παράγοντες και να συμβάλλουν, απότε λεπτατικά, στην επιτυχία του στόχου, για το καλό του καθέ νός χωριστά, όλων μαζί της χώρας και του Εθνους.

Είρημε πως ο Σωτήρης μό νο το Ημιγυμνάσιο των χωριών μας είχε δημάσει: και σήμερα πέρα από το συγγραφικό του έργο, αθρόυσα, μαθαίνουμε ότι είναι και πτυχιούχος κάποιος ας Δραματικής Σχολής, γεγο νός που και ο αδελφός του ο Γιώργος τυχαία το πληροφο ρίκησε από κάποιο παλιό συμ φοιτηγό του Σωτήρη, τελευ ταία. Είναι γνωστό το Λα δέντρο κιούμερο του Γιαννάκη του πατέρα τους, το οποίο δε σπάζει στα δέλτια του Σωτή ρη.

Σ' ένα προηγούμενο φύλλο της ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ ο πολυ γραφότατος φίλος μου ΠΑΝΑ ΓΙΩΤΗΣ αναγέρθηκε στο πρό τελευταίο. Βιβλίο του Σωτή ρη «ΤΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ», του Σατανά. Εγώ.

Στα χέρια μου έχω το τελευ ταίο του αξέδολο και αυτό δέ λιο ΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΙ.... Φ ΙΟΚΕΙΜΕΝΑ». Πολιτική και Κοινωνική Σάτιρα. Εδώ είναι που ξεχειλίζει το Λαδέντρο κιούμερο. Και είναι: επίκαιρο, τις δύσπολες στιγμές που παρέντε νη χώρα μας σήμερα.

Αντί όποιας άλλης παρουσία σης του έργου του θα τρυγίσω όπως λέει και αυτός, προτάσεις και γονίτσατα απ' το ίδιο το διάλιο του.

Η χαροκαμένη Αγκαπόλι

πρόσεκται για το φωνόβενο «Σωτήρης Λαδιάς». Μετά το θάνατο του αγαπημένου του αδελφού ΓΙΩΡΓΟΥ μας δορ έρχεται, το ίδιο της Γιώργης.

Στα κείμενά του ο Σωτή ρης σέρνει τα εξ αράχη στα υποκείμενα, ακόμα και στις ιέρεις του αρχαιότερου ε παγγέλματος, στις Κούλες, Τούτες, Φούλες, Λίτσες, Ζί τσες, που καθάλησαν «καλα μίτσες» και δίνουν συγενεύ ξεις εικονικόμενες τσιτσιδές.

Δροσερό το διάλιο του Σω τήρη, και διάσημης προσέπτεται να έχουμε ζεστό καλοκαιρί, εί για ότι πρέπει για ευχάριστη συγνοφρία, στις δικοπές. Σας το συνιστώ.

ΚΕΡΑΥΝΟΣ ΕΝ ΑΙΘΡΙΑ

Ναι, αυτό το συγκίτημα έ ζησα, όταν ο φίλος μου Γιάννης Γακιόπουλος, που δρίσκο νταν στην Αθήνα με την 'Αγνα κα τη γιορτή των γεν γεθίων του εργογού του Συπράκου, μου ανηγγείλε το θανάτιμο τραυματισμό του αγηφού του και γιού της Α γαπούλας ΓΙΑΝΝΗ ΓΙΑΝΑ ΚΟΥ.

Για λίγες μέρες έστειλε ο δύστοχος την γυναίκα του με τα 2 χαριτωμένα κοριτσάκια του 18 μηνών το έγα και 2 μηνών το διάλιο, στην Πτολεμαΐδα.

Το Σάββατο με το αυτοκίνη τό του έψυγε από την Καρ δίτσα στις 11 για πάει να τους πάρει.

Στο ύψος των Σερβίων κα ποιος απρόσεκτος οδηγήσε φορ της πέρασε στο κατιθέτο ρεύμα και με ορμή έπεσε στο αυτοκίνητο του Γιάννη, που δεν πρόλαβε ο άτυχος, γ αντιδράσει.

Το διάλιο του Σερβίων κα ποιος απρόσεκτος οδηγήσε φορ της πέρασε στο κατιθέτο ρεύμα και με ορμή έπεσε στο αυτοκίνητο του Γιάννη, που δεν πρόλαβε ο άτυχος, γ αντιδράσει.

Η χαροκαμένη Αγκαπόλι

μάτων του πολιτικούς για γα βοηθήσε

Ιουνίος 1993

Νέα του χωριού

ΝΕΑ ΑΠ' ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΠΟΔΗΜΑΤΑ τ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ

Με θερμές ημέρες που το θεριμόμετρο φθάνει στους 30 βαθμούς, περνάει και ο Ιούνιος, που απ' τις πρώτες ημέρες του έκανε μεγάλες ζημιές στους γεωργούς, με τα συνεχόμενα και σφοδρά πατά τοπους χαλάζια και ανεμοσύνελλες του. Εποι, με γάλες ζημιές έκανε στα βαμβάκια του κάμπου, τα σιτηρά και τις άλλες όψιμες καλλιέργειες. Δεν άφησε, ομως, και τους αμπελουργούς του χωριού μας στο παράπονο, αφού στις 5 του μήνα, μεγάλου μεγέθους χαλάζι με ανεμοθύελλα κατέστρεψε αρκετά στρέμματα αμπελώνων, με αποπέλεσμα οι χωριστοί μας να μείνουν με τα συχνά ρωτισματα για να καθαρίσουν τα έδαφας από τα πολλά χορτάρια που φυτρώνουν λόγω της υγρασίας, ακριβοπληρώνοντάς τα, αφού οι τιμές των φαρμάκων αυξήθηκαν κατά πολύ. Άλλες εργασίες των χωριστού μας είναι ο θερισμός και αποθήκευση των ζωατροφών, όπως αυτοφυούς χόρτου, τριφύλλι, βίκιος κλπ.

Χόρμα είναι μια βραδινή βόλτα στις Μελίστρες, απολαμβάνοντας το αεράκι από το Διάσελι, τις μωριδές από τα άνθη των σπάρτων και τις αικατίες, που σιγά-σιγά χάνονται και τα άνηθ δένουν και γίνονται καρπός, εκείνοι όμως που μένει είναι το φλύαριο κελτόπηγμα των πουλιών. Οι παραθεριστές άφρισαν και καταφάνουν, όλως περιέργως όμως, μεγάλη ήταν η καθυστέρηση του Κώστα Βασαρδάνη και της Πιπίτσας, για οικογενειακούς, όπως λένε, λόγους, και οι οποίοι ήλθαν μόλις χθες 26/6. Ισως το είχε κανονίσει με τον Γιωργούλη της Ανδρομάχης να έλθουν την ίδια μέρα.

Ημέρα από 15 χρόνια

Στο 19ο φύλλο της «Νεβρόπολης» του μηνός Ιουνίου 1979, πριν δηλαδή μια 15ετία από σήμερα, μεταξύ των άλλων γράφονται και τα εξής:

Α') Σαν κύριο άρθρο αναφέρεται μια συνέντευξη του τότε Κοινοτικού Συμβουλού Μεσενικόλα Περικλή Μαλιμίτη με εκπρόσωπο της σύνταξης της εφημερίδας, που προσδιορίζεται με το γράμμα «Ν», και προσδιορίζει τα σιθαρότερα προβλήματα που αφορούν και είναι απαραίτητα να γίνουν στο χωριό μας. Έτσι, σαν πρώτο έργο προτείνεται το σφαγείο που θα εξυπηρετεί τα δύο τουλάχιστον χωριά Μεσενικόλα και Μορφοθύρινη, για την καλύτερη και σωστότερη διατροφή σε κρέας των κατοίκων της περιοχής.

Δεύτερο θέμα που θέλει ο Περικλής είναι η τουριστική ανάπτυξη του χωριού μας, ως και της γύρω της λίμνης περιοχής την διαπλάνωση των δρόμων και την καθαριότητα. Τρίτο θέμα θέτει την αποχέτευση του χωριού, την επέκταση

δηλαδή της υπαρχεύσης και σις υπόλοιπο χωριό, ώστε έστις τα ακάθαρτα νερά, πλύστρες κλπ. να μην λιμάζουν στους δρόμους του χωριού.

Άλλο θέμα που αναφέρεται στην συνέντευξη είναι η επαναφορά του Ειρηνοδικείου Νεβρόπολης στο χωριό μας και των άλλων υπηρεσιών για την καλύτερη εξυπηρέτηση της περιοχής. Τελευταίο θέμα στη συνέντευξη ο Π. προτείνει την συστηματική οιλεία στη λίμνη Ν. Πλαστήρα, έτσι ώστε οι κάτοικοι των γύρω χωριών να έχουν κάποιο έσοδο, αφού οι γύρω απ' τη λίμνη κάτοικοι έδωκαν τη γη τους που ήταν γι' αυτούς παραδεισος και είχαν απασχόληση δύο όλων τον χρόνο. Τι έγινε όμως απ' όλα τ' αυτέρω μέσα στα 15 χρόνια που πέρασαν;

Β') Για τη χαθούσα αναφέρει ο Γιάννης Παϊζάνος, η οποία έγινε έξω απ' το χωριό μας, στις Μελίστρες, με φροντίδα και δαπάνη του συγχωριανού μας Κώστα Βασαρδάνη, ενισχύμενος με χρηματικό ποσό απ' την αδελφή του Αγορίτσα και τη νύφη του Πηνελόπη, με σκοπό να ρίχνουν οι χωριστοί μας εκεί τα σκουπίδια και να οδηγούνται στο απόκρημνο ρέμα προς το Κρυόβρεμα όπου ήταν και το τέλος της χαθούσας. Ήταν ο τότε Σύλλογος Καρδίτσας έκανε την αρχή, για να επακολουθήσουν συνέχεια απ' την Κοινότητα τεράστια έργα.

Επίσης αναφέρεται η έκδοση και κυκλοφορία κασσέτας με πλούσια παλαιά θημοτικά τραγούδια. Ή καστέρα στη συνέχεια τελείται η κατέστοιχη γιορτή του κρασιού. Ήταν ο τότε Σύλλογος Καρδίτσας έκανε την αρχή, για να επακολουθήσουν συνέχεια απ' την Κοινότητα τεράστια έργα.

Επίσης για την καθαριότητα μέσα από χωριό αναφέρει ο Γιάννης και μημονεύει τις νοικοκυρές, που καθειρίζουν τους δρόμους από την κοπριά των γιδιών, που οδηγούνται από τους βοσκούς στη βοσκή και να επιστρέψουν ξανά το βράδυ να ξαναρπάνουν τους δρόμους.

Τώρα, πέρα απ' την καλή διάθεση των νοικοκυράδων, υπάρχει και οδοικοθεριστής, ο οποίος φροντίζει για την καλύτερη καθαριότητα των δρόμων και των πλατειών.

Γ') Τα Νέα του Μεσενικόλα γράφονται απ' τον υποφιλούμενο: Αναφέρεται η ημερήσια εκδρομή με πούλμαν που πήγαμε μέσω Γλύφας Βόλου με φέρρυ μπόουν στην Εύβοια - Αιδηψό. Μονή του Αγία Γεωργία Ράθου - Εκκλησία της Φανερωμένης - Χαλκίδα, με τα νερά του Ευρίπου (την άμπωτη και παλίρροια). Αναφέρεται η διάνοιξη, διάσ πρωθητήρος, του Ν. Ταμείου - προϊσταμέ-

νου Απ. Σταφυλα - δρόμου από Κοντογιάννια μέχρι Λάκκικες και Ασθεσταριές. Πώς η Ένωση Γ. Συν) σμών Κορδίτσας εμφιάλωσε το κρασί από τα σταφύλια Μαύρο Μεσενικόλα με το όνομα «ΕΡΑΤΩ» και έγινε ανάρπαστο με την τιμή των 60 δρχ. το μπουκάλι τότε! Πώς η συνεχιζόμενη κακοκαριά του Μάρτη κατέστρεψε τις ζωατήρες φές, δεν έδεσαν και δεν καρποφόρησαν τα οπωροφόρα δέντρα και τα αμπέλια χρειάζονται συνεχές ράντισμα με μυκητοκότονα και εντομοκότονα φάρμακα. Πώς τελείωσε το δίκτυο ηλεκτροφωτισμού του Πνευματικού Κέντρου από το συγχωριανό μας Δημήτρη Μακρυνίκα.

Δ') Ο Σύλλογος Μεσενικολιτών Καρδίτσας ζήτησε την άδεια απ' το Κ.Σ. Μεσενικόλα για την ισοπέδωση του χώρου στη θέση Καστανιές, όπου έγινε το κέντρο «Κιόσκι» Παδική Χαρά και στη συνέχεια τελείται η κατέστοιχη γιορτή του κρασιού. Ήταν ο τότε Σύλλογος Καρδίτσας έκανε την αρχή, για να επακολουθήσουν συνέχεια απ' την Κοινότητα τεράστια έργα.

Επίσης αναφέρεται η έκδοση και κυκλοφορία κασσέτας με πλούσια παλαιά θημοτικά τραγούδια. Ή καστέρα στη συνέχεια τελείται η κατέστοιχη γιορτή του κρασιού. Ήταν ο τότε Σύλλογος Καρδίτσας έκανε την αρχή, για να επακολουθήσουν συνέχεια απ' την Κοινότητα τεράστια έργα.

Ε') Για τον αποχαιρετισμό του Μάρκου Τσούλα από το Μορφοθύρινη, και τον αδόκητο θάνατο αυτού, γράφουν οι Τσούλας Βάγιας (μπάρμπας του), ο Γιάννης Παϊζάνος, ο Σωκράτης Πολύζος, εκφράζοντας την αξία, την εκτίμηση και την αγάπη όλων προς το αδικοχαμένο παληκάρι και τελείων με την ευχή «Ας είναι το χώμα που τον σκεπάζονται (χάνονται) με μηχανή.

ΣΤ') Το Τμήμα Νέων Μορφοθύρινης αποφασίζει την ίδρυση Πνευματικού Κέντρου στο χωριό τους, το Μορφοθύρινη. Επισκέφθηκε τον Πρόεδρο του Συλλόγου Αθηνών, Βάγιας Τσούλα, και την αξία, την εκτίμηση και την αγάπη όλων προς το αδικοχαμένο παληκάρι και τελείων με την ευχή «Ας είναι το χώμα που τον σκεπάζει η μηνή μη αυτού.

ΣΤ') Το Τμήμα Νέων Μορφοθύρινης αποφασίζει την ίδρυση Πνευματικού Κέντρου στο χωριό τους, το Μορφοθύρινη. Επισκέφθηκε τον Πρόεδρο του Συλλόγου Αθηνών, Βάγιας Τσούλα, και την Κοινότητα. Η απόφασή τους είναι όπως το Π.Κ. αποτελείται από βιθλιοθήκη Αγροτική. Επιστημονική - Λαογραφική, από Τμήμα πρωτοβουλής και πειραματισμούς του Καρδίτσας έκανε την αρχή, για να επακολουθήσουν συνέχεια απ' την Κοινότητα τεράστια έργα.

Ζ') Δημοσιεύεται ποίημα που έστειλε απ' την Αμερική ο Αναστ. Σθάρνας και έγραψε το Κώστας Ρασογιάννης, ισυνεργάτης του που και εκείνος πονούσε για το

δικό του το χωριό, όπου έστειλε αρκετά χρήματα για σχολείο και εκκλησία.

Η') Αναφέρεται η Γενική Συνέλευση του Τμήματος Νέων του Συλλόγου Μεσενικολιτών. Στη Συνέλευση παραπαραθέθηκε ο Γιάννης Παϊζάνος, απ' τον οποίο ενημερώθηκαν για την πορεία του νερού στο χωριό και το Πνευματικό Κέντρο. Για τη δημιουργία αγροτικής βιολογίκης και την περισσότερη κυκλοφορία της εφημερίδας εποχής, μια των οποίων είναι η προσπάθειά του για την κατασκευή συγχρόνου κτιρίου στην πρωτεύουσα της Καρδίτσας.

Θ') Ένα θρυλικό διήγημα «Ο ΣΑΚΑΦΛΙΑΣ», γραφεται από τον παλιό Αστυνόμο του χωριού μας και σύζυγο της Μαρίνας Δημητρίου Παϊζάνου και τώρα μακαράριτη Δημήτριο Βλαχάθω, Ήρωα του υπόκοινου αποκαλεί ο γράφων τον Σακαφλιά, που ήταν από την Αθήνα και έδρασε στη Θεσσαλία - Βόλο - Λάρισα και δολοφονήθηκε στα Τρίκαλα, στα δυο στενά, όπως λέει και το τραγούδι.

Ο Σακαφλιάς, λοιπόν, που το πραγματικό του όνομα ήταν Γεώργιος Χαραλάμπους, ήταν ένας τέλειος πορτοφόλας κατ' αρχήν στην Αθήνα και τα Περίχωρα και σύζυγο της Μαρίνας Δημητρίου Παϊζάνου και τώρα μακαράριτη Δημήτριο Βλαχάθω, Ήρωα του υπόκοινου αποκαλεί ο